

ning, angående den ifrågakända Frövi-Falubanans lämpligaste sträckning och utläggning samt anläggningskostnad och trafikförhållanden.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

<i>F. W. Åman.</i>	<i>Sven Ersson.</i>	<i>Eric Dofsen.</i>
<i>Harald Ericsson.</i>	<i>Liss Ol. Larsson.</i>	<i>Per Nilsson</i> från Örebro län.
<i>J. J. Magnell.</i>	<i>A. W. Uhr.</i>	<i>Anders Ericsson.</i>

---

### N:o 97.

*Af Herr Johannes Andersson: Om ersättning till boställsinnehafvare för odlingar samt diknings- och stenrödjningsarbeten å boställets mark.*

Ett förhållande, som synes mig lägga väsentligt hinder i vägen för jordbrukets förkofran och framgång, såväl å ecklesiastika som andra boställshemman, torde vara, att en innehafvare, som medelst odling, dikning och stenrödjning i åkerjorden, nedlägger betydliga arbeten och omkostnader, icke vid dödsfall eller afträde är berättigad till någon godtgörelse derföre efter nu gällande boställsförfattningar, utan får en efterträdare alldeles utan ringaste förtjenst och möda njuta frukterna af en företrädares nyttiga företag och uppoffringar. Jag anser derföre både billigt och rättvist, att sådana arbeten, likaväl som nybyggnad, vid både laga och ekonomiska syneförrättningar, tagas i bedömande, hvadan jag tager mig friheten föreslå,

att Riksdagen ville besluta följande tillägg, i nu gällande boställsordningar, så lydande:

boställsinnehafvare, som derå verkställer odling, dikning och stenrödjning, vare berättigad till ersätt-

ning derföre, efter samma beräkningsgrund, som finnes stadgad för årlig byggnadsskyldighet, hvilket vid syneförrättningar bedömes och beräknas.  
Om remiss häraf till behörigt utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

*Joh:s Andersson,*  
från Elfsborgs Län.

### **N:o 98.**

*Af Herr P. Petersson: Med förslag till föreskrifter i ändamål att förminska utflyttningar ur landet.*

Det torde måhända anses förmätet att uppträda emot någon slags frihet; men då man tager sig den friheten att bestjälja allmänna kassor eller eljest anförtrödda medel, och genom insamlande af möjligen befintliga tillgångar till kreditorernes förfång, bereder sig tillfälle att resa till frihetens förlofvade land Amerika, torde likväl behofvet påkalla att man söker förekomma denna frihets ofog, som säkerligen icke af Representationen gillas; vågar jag derföre hemställa om icke ett lagstadgande i detta hänseende bör bestämmas, af följande innehåll:

svensk undersåte må icke begifva sig till Nord- eller Syd-Amerika å svenskt eller utländskt fartyg, i svensk eller utländsk hamn, direkte kommande ifrån Sverige, så vida den resande icke är å fartyg anställd, reser i Statens eller allmänna ärenden eller har handelshus uppdrag, utan att hafva bevis från, vare sig domare i orten, kronofogde eller Konungens Befallningshafvande, att han redogjort för om händer hafde publika medel, eller den kassa honom varit i följd af enskildt förtroende öfverlemnad, krono- och kommunalutskylder erlagt samt sine borgesmän i hemlandet, vare sig ge-